

TƯƠNG DUYÊNⁱ

Từ đỉnh ngọn kiếm thanh xuân thống lĩnh của bất nhị

Bùng lên ngọn lửa thiêu tan mọi vọng tưởng nhị nguyên.

Nguyện cầu Đức Văn Thù, Bốn tôn đoạn diệt mọi hạnh phúc, khổ đau nhị nguyên đối đãi,

Luôn an trụ bất phân li trong đóa sen nơi trái tim của bạn.

Tôi không có những trải nghiệm hoặc phẩm chất gì đặc biệt xét về các cấp độ và các địa (bồ tát). Tuy nhiên, từ khi còn ít tuổi tôi đã thể hiện một khát vọng và thiên hướng mãnh liệt đặc biệt đối với Giáo pháp và có một cơ duyên tuyệt diệu tiếp xúc với Giáo pháp. Ngoài ra, tôi đã được thừa nhận là tulku và vì vậy mà từ nhỏ tôi đã có một tước hiệu khiến mọi người chú ý và có lòng tin nơi tôi.

Tôi đã có dịp kết bạn với một số người Việt sống ở trong và ngoài nước Việt Nam. Họ quý mến tôi và rất tốt với tôi vì thế mà tôi muốn tới Việt Nam để gặp những người bạn đó. Vừa qua, tôi đã có dịp tới Việt Nam và đi một chuyến du lịch cùng với các bạn. Tôi đã thực sự cảm động một cách sâu sắc khi thấy các bạn đã không nề hà khó khăn, trở ngại, không tiếc thời gian và tiền của để đóng góp công sức cho chuyến đi thành công.

Đó là một dịp để tôi làm quen với một số người mới và biết thêm về những người mình đã quen biết. Và bây giờ, nhờ thành tâm, nhờ đối thoại cởi mở mà chúng ta đã biết và hiểu nhau như những đạo hữu và như những người bạn đồng hành. Câu chuyện về chuyến hành trình tới một đất nước giống như một chuỗi những hạt vàng trong một tràng hạt, và chiêm nghiệm những trải nghiệm đó cũng giống như nhìn vào một tấm gương bằng pha lê. Mỗi chặng của cuộc hành trình

đều có một thứ gì đó để ta học hỏi; ta có thêm được những cảm nhận mới, cách nhìn mới về đạo lộ phải đi, và có thêm được lòng tin vào sự cần thiết phải có một trí tuệ rộng mở.

Tôi tin rằng trong chuyến hành trình xuyên đất nước vừa qua tất cả mọi người đều học được một điều gì đó mới mẻ và mở rộng tầm hiểu biết của mình. Không những thế, chúng ta còn có dịp nhìn sâu hơn vào tâm thức mình để xem lòng tin của mình mạnh mẽ tới đâu, tâm của mình vững vàng tới đâu, và trái tim mình trong sáng tới mức nào.

Có câu nói rằng nếu ta không có đức tin vững chắc vào Giáo pháp của Đức Phật thì không thể nhận được ân phước và gia trì, gia hộ. Cũng giống như vậy, trong cuộc sống thường ngày, khi một người không có được một trái tim trong sáng thì không thể kiếm được những người bạn tốt để có thể tin cậy.

Theo truyền thống văn hóa Tây Tạng người đã chia sẻ với mình một chặng đường được xem là một người bạn quý. Cũng như vậy, các bạn đã trở thành những người bạn đường quan trọng của tôi.

Nếu hình dung thế giới này như một bức tranh chi tiết, tuyệt đẹp, sống động thì mức độ ta cảm nhận được về đẹp, chất nghệ thuật của bức tranh tới đâu phụ thuộc vào căn tánh của mỗi người. Trên thực tế, tất cả những gì ta gặp trong thế giới này thật ra là muôn vàn hình tướng hóa hiện khác nhau sinh từ mảnh đất nhân duyên của riêng mỗi cá nhân. Vì vậy, nếu bạn đưa ra một quyết định nào đó mà chỉ dựa vào cảm nhận của mình, vào nhân duyên của riêng mình thì sẽ rất khó nhận ra được bản tánh tương duyên mà tất cả mọi sinh tồn đều chia sẻ. Vì vậy, chúng ta phải nương tựa vào nhau, tôn trọng lẫn nhau, kiên nhẫn với nhau, tốt bụng với nhau, nói chuyện với nhau bằng cả con tim, cảm thấy thoải mái cùng nhau, cảm thấy yên vui bên nhau v. v. Điều này sẽ làm cho những gì quý giá, được

định hướng đúng đắn, những gì tốt đẹp và chói ngời phẩm chất trí tuệ trong cuộc đời mỗi cá nhân bùng nổ, và bạn sẽ trân quý cách cảm nhận [cuộc đời] của người khác. Và bạn sẽ gieo trồng những hạt giống của hạnh phúc và thiện lành.

Khi nào tôi viết tôi cũng hay viết dài, khi nào tôi nói, tôi cũng hay nói lâu, vì vậy xin được dừng lời ở đây, trước khi các bạn bắt đầu cảm thấy nhàm chán.

Với tất cả lòng kính trọng sự tận tụy, tận tâm, tận lực của các bạn; với lời cầu nguyện cho thành tựu mọi ước nguyện của các bạn, và với lời cầu nguyện cho các bạn có được hạnh phúc trọn vẹn, phước lành, thọ mạng dài lâu và sức khỏe.

Những lời này được dâng tặng với lòng kính trọng bởi (*chữ kí của người viết - LND*) Hungkar Dorje, kẻ lữ hành của xứ tuyết, trong lâu đài của những vầng mây cam lò trắng ở trong tim của một đóa sen xanh trên bầu trời [lơ lửng] phía trên đầu mảnh đất miền tây nước Mỹ.

Ngày 16.11.2009

Trên một chuyến bay từ hạt Orange tới Houston, Texas, Hoa Kỳ.

Viết dịch: Hiếu Thiện (Lotsawa), 2009.

From the tip of the swaying sapling of the sword of non – duality

Shines the firelight that burns the host of dualistic thoughts.

May Manjushri, who is the deity that end dualistic happiness and suffering,

Always dwell inseparably in the lotuses of your hearts.

Dear Thien Thi Hieu Nguyen,

I don't have any special high view in terms of the experience and special qualities of the Dharma's part and bhūmis. However, since I was a child, I have had a strong tendency for the Dharma and had an excellent opportunity of meeting it. Moreover, I was recognized as a tulku so that since childhood I have had a title that has caused many people to be interested in me and have faith in me.

I became friends with some Vietnamese, some living in Vietnam and some not. They liked me and were good to me, so I really want to go to Vietnam and meet those friends. Now I have actually been able to go there and tour the country with you. I am deeply moved that you went to all the trouble, taking too much time and expense, to make the trip happen.

This was an opportunity for me to get to know some of you for the first time and to get to know others better. So now we have come to know each other, through having sincere, open conversations, becoming both Dharma friends and traveling companions. The account of a tour of a country is like a series of golden beads on a mala, and the experience is like looking into a crystal mirror. On each step of the journey there is something new to learn, we get new idea about the path to follow, and gain confidence in having an open mind.

I think that from our tour of the country we all learned something new, and increase our knowledge. Not only that, but we gained some insight into how much confidence we have, how stable our mind are, and how pure our hearts are.

It's said that if there is no firm faith in the Dharma teachings of the Buddha, we won't receive its blessing. It's the same when in ordinary life someone who doesn't have a stable heart has no friends they can rely on.

In Tibetan tradition a companion that one has traveled with is considered a very important friend. In the same way, you have become important traveling companions for me.

If we think of this human world of ours as being like a beautiful, vividly detailed mural, whether we can appreciate its skill and beauty depends on our own ability

and nature. In fact, all things that we perceive are just the various good or bad appearances that arise through individual dependent origination. Therefore, if you make a decision based solely on your own perception, or dependent origination, it's still difficult to know the nature of the dependent origination that other various beings have. Therefore, we should rely on each other, respect each other, be patient with each other, be kind to each other, speak from the heart to each other, be comfortable with each other, be peaceful with each other and so on. This will bring out the value, direction, beauty, and brilliance of one's life, and you will also respect the perceptions of others, and you will plant the seeds of their happiness and welfare.

Whenever I write, I write too much, and whenever I talk, I go on for too long, so I will stop here, before you get bored.

With respect for your loyalty and your hard work, and with a prayer that your wishes be fulfilled, and that you will have perfect happiness, good fortune, long life and health.

This is offered with respect, by

(author's signature)

Hungkar Dorje, the wanderer from the land of snows, in a mansion of white clouds of amrita in the heart of the sky's blue lotus, above the western land of the America.

2009 November 16th,

On the flight from Orange County to Houston, Texas, USA.

ⁱ Đây là thư Ngài Hungkar Dorje Rinpoche gửi những người tham gia chuyến hành trình xuyên việt với Ngài tháng 10.2009. Tiêu đề “Tương Duyên” là do người dịch đặt để tiện cho người đọc.